

<<< Natrag

Datum objave: 26.1.2012 Rubrika: Rijeka

RAZGOVOR PROF. DR. JELENA ROGANOVIĆ, PROČELNICA ODJELA ZA HEMATOLOGIJU I ONKOLOGIJU NA KANTRIDI

Bolesna djeca napokon će dobiti uvjete koje zaslužuju

Uloga javnosti bila je presudna. Uz dužnu zahvalnost Vladi i Gradu Rijeci, to je ipak zasluga jedne akcije, jedne udruge i građana Hrvatske kojima sam neizmjenno zahvalna

Razgovarala Barbara ČALUŠIĆ

RIJEKA Pročelnica Odjela za hematologiju i onkologiju na Klinici za pedijatriju Kliničkog bolničkog centra Rijeka, prof. dr. Jelena Roganović početkom siječnja stigla je nadomak cilja koji je u njezinom slučaju prerastao isključivo profesionalne okvire: nakon dugogodišnjeg ukazivanja na činjenicu da djeca koja boluju od malignih bolesti zaslužuju daleko humanije uvjete boravka u bolnici, započeli su radovi na preseljenju Odjela dječje onkologije u nove i primjerene prostore. Njezina višegodišnja borba sa sustavom kulminirala je prošle godine kada se činilo da će novac prikupljen javnom akcijom propasti jer uprava riječkog KBC-a iz nekog ne posve jasnog razloga nije odabrala izvođača radova.

– Dugo očekivani početak radova jedini je logičan završetak događanja. Budući da su uspješna humanitarna akcija i sakupljena sredstva zamalo propali, nedavni radovi na preseljenju ozarili su i nas koji liječimo djecu s malignim bolestima, i njihove roditelje. Osobno sam jako zadovoljna da ćemo teško bolesnoj djeci napokon omogućiti uvjete koje trebaju i zaslužuju. I neizmjenno zahvalna svima onima koji su nam u tome pomogli.

Javnost odradila sve

Izgleda da je u cijeloj priči oko poboljšanja uvjeta liječenja djece oboljele od malignih bolesti ipak bila presudna uloga javnosti?

– Uloga javnosti bila je presudna. Od trenutka kada je Udruga »Krijesnica« pokrenula humanitarnu akciju za Odjel dječje onkologije u Rijeci, u veljači prošle godine, točnije na Međunarodni dan djeteta oboljelog od maligne bolesti 15. veljače, u okviru HRT emisije »Misija zajedno«, upravo javnost je odradila – sve. Sakupljeno je onoliko novca koliko je bilo predviđeno projektom i troškovnikom, pa je bilo logično da se humanitarna akcija završi. Iako se uporno u novinskim stupcima sakupljena sredstva dijele na »nešto više od 700 tisuća kuna« Udruge »Krijesnica«, milijun kuna ondašnje Vlade na čelu s ministricom Kosor i 250 tisuća kuna iz proračuna Grada Rijeke, uz dužnu zahvalnost Vladi i Gradu Rijeci, ja ipak mislim da je to zasluga jedne akcije, jedne udruge i građana Hrvatske. Upravno vijeće KBC-a Rijeka je nedavno donijelo odluku o dodjeli 800 tisuća kuna iz poslovanja bolnice. Pa i to je zapravo posljedica ili provokacija iste humanitarne akcije.

Kako objašnjavate da se na ovo preseljenje, ali i poboljšanje uvjeta liječenja i boravka djece moralo čekati godinama?

– Činjenica je da na potrebu za poboljšanjem uvjeta liječenja i boravka djece s malignim bolestima ukazuju godinama. Jedno od objektivnih objašnjenja je bio projekt izgradnje nove bolnice na Trsatu. Nije mi namjera omalovažavati ogroman i ozbiljan posao oko izrade projektne dokumentacije, svih potrebnih natječaja i recenzija, rješavanja imovinsko-pravnih odnosa oko zemljišta, stotine milijuna eura potrebne za gradnju nove bolnice, još manje komentirati dosadašnje kandidature ravnatelja KBC-a Rijeka temeljene na ovom projektu ili pak prioritete gradnje bolnica aktualne vlasti. Zadnjih desetak godina uglavnom sam slušala da je stanje riječke bolnice neodrživo, ali nova bolnica se nije nazirala. Optimistične prognoze o 2020. godini nisu bile spojive s danonoćnim tegobnim uvjetima na dječjoj onkologiji. Najteže bolesna djeca ne samo da nisu bila u fokusu, nego niti na marginama razmišljanja onih kojima je to zadatak. Nisam odustajala, pa je sadašnji odjel preuređen isključivo donacijskim sredstvima. Dograđeno je i 40 kvadrata za čekaonicu, prostor dnevne bolnice i dnevni boravak za djecu. No, bilo je jasno da je prostor neadekvatan. Bitan ograničavajući faktor bila je udaljenost od dijagnostičkih službi, kao rentgena, ultrazvuka ili laboratorija.

Dugotrajni boravak

Možete pojasniti zašto je uopće bilo potrebno preseljenje dječje onkologije?

– Odjel za hematologiju i onkologiju jedan je od četiri regionalna pedijatrijska onkološka centra u Hrvatskoj. Broj bolesnika na odjelu je u porastu, što je jednim dijelom rezultat stvarnog porasta incidencije malignih bolesti i vjerojatno boljih dijagnostičkih mogućnosti, a drugim dijelom prestanka odljeva bolesnika na liječenje u druge centre, prvenstveno mislim na Zagreb. Odlični rezultati koji se postižu u liječenju djece s malignim bolestima posljedica su prije svega pronalazaženja učinkovitih kombinacija lijekova kroz pomno planirane i kontrolirane tzv. protokole liječenja i intenzifikacije liječenja postojećim citostaticima. Jasno je da agresivna kemoterapija zahtijeva bolju medicinsku opremu i pažljiviji nadzor djeteta. Teže i češće nuspojave zahtijevaju bitno bolje uvjete od postojećih. Uz to, liječenje ove djece je dugotrajno. Oboljelo dijete u prosjeku, uz kratkotrajne odlaske kući, boravi na odjelu oko jedne godine. U tom razdoblju neophodno mu je omogućiti prisutnost barem jednog roditelja i ne zaustaviti mu odrastanje nego naprotiv, uz liječenje omogućiti igru, predškolsku i školsku edukaciju te ostalu psihosocijalnu podršku.

Izvrсни rezultati liječenja

Odjel hematologije i onkologije godišnje bilježi više od 400 prijema. Pritom se hospitalizira između deset i dvadeset djece s novodijagnosticiranom malignom bolesti. Tome treba pridodati i mali broj djece s recidivom bolesti. Kako kaže prof. dr. Jelena Roganović, rezultati liječenja su izvrсни i ne zaostaju za europskim. Izlječenje se postiže u gotovo 80 posto djece s malignim bolestima, drugim riječima četvero od petoro djece se izliječi.

Čekanje da stvar propadne

Preseljenje Odjela dobilo je prošle godine prizvuk afere. Što je konkretno

Jeftino opravdanje

Što bi se dogodilo da do preseljenja nije došlo?

– Teško mi je zamišljati što bi se dogodilo bez preseljenja. Nastavili bi raditi u teškim uvjetima, do kada – ne znam. Sigurna sam u profesionalnost i entuzijazam medicinskog tima kojeg vodim, pa vjerujem da bi s vremenom prije odustali roditelji i počeli voditi djecu na liječenje u druge centre. Dječja onkologija u KBC-u Zagreb je lani preselila iz skućenog prostora na Šalati u suvremeni prostor od 600 kvadrata na Rebru. Za dječju onkologiju u Klaićevoj, gdje su uvjeti liječenja lošiji nego kod nas, uskoro se planira dogradnja jednog ili dva kata.

Znači li to da je postojala realna opasnost zatvaranja odjela?

– Realna opasnost nikada nije postojala. Postojala je samo pokoja ishitrena izjava, za koju ne vjerujem da je bila izraz nečijeg uvjerenja i bešćutnosti, nego jeftinog opravdanja. Rak u djeteta nije samo bolest djeteta, nego cijele obitelji. Zato »Zagreb nije samo sat i po od Rijeke«, u drugi grad je nemoguće preseliti život koji ne smije stati – zaposlenje, stan ili kuću, školu i vršnjake druge djece u obitelji, podršku rodbine...

kočilo projekt? Jesu li to »nerealne želje zaposlenih« kako je ravnatelj Haller više puta objašnjavao?

– Nakon što je akcija uspjela, u nekoj fazi je potihom odlučeno da preseljenja ipak neće biti. Prvi je natječaj zakonski poništen, jer su stigle dvije ponude u iznosu od 4,3 milijuna kuna. Nakon toga je bez pojašnjenja nastala duga šutnja. I čekanje da stvar propadne. Kada su ujesen počele sve ozbiljnije javne prozivke ravnateljstva KBC-a, uslijedila su razna objašnjenja: krivica projektanata što su loše izradili troškovnik, sudjelovanje liječnika i medicinskih sestara na izradi troškovnika i njihove nerealne želje koje su s vremenom povećavale vrijednost radova, do zahvale javnoj televiziji što je te iste liječnike i struku urazumila. Pa je, srećom, pod pritiskom javne televizije na kraju godine raspisan natječaj, i izabran najpovoljniji ponuđač s 2,3 milijuna kuna, isti onaj koji je na prvom natječaju nudio radove za 4,3 milijuna. Nije na meni da ispitujem koje radove treba obavljati te tko je gdje slučajno ili namjerno pogriješio. Imam samo obavezu u ime humanitarne akcije i građana koji su je tako bezrezervno podržali, još jednom ponoviti da nitko od liječnika ili medicinskih sestara nije imao nerazumne zahtjeve. Konzultirana sam u par navrata, što je logično, samo za raspored prostorija budućeg odjela i nužnu medicinsku opremu.

© Copyright 2002 NOVI LIST d.d. Sva prava pridržana.

Engine design by

NetCom